

Mihai Eminescu: You don't understand me - Nu mă înțelegi - No me entiendes

Authors: Laura Carasevici
Submitted: 19. March 2018
Published: 19. March 2018
Volume: 5
Issue: 2
Languages: Romanian, Moldavian, Moldovan, Spanish, Castilian
Keywords: Poems, literatur, art, translate
DOI: 10.17160/josha.5.2.398

JOSHA

josha.org

**Journal of Science,
Humanities and Arts**

JOSHA is a service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content

Nu mă înțelege

În ochii mei acumă nimic nu are preț
Ca taina ce ascunde a tale frumuseți;
Căci pentru care altă minune decât tine
Mi-aș risipi o viață de cugetări senine
Pe basme și nimicuri, cuvinte cumpănind,
Cu pieritorul sunet al lor să te cuprind,
În lanțuri de imagini duiosul vis să-l ferec,
Să-mpiedec umbra-i dulce de-a merge-n
întunec.

.....
Și azi când a mea minte, a farmecului roabă,
Din orișice durere îți face o podoabă,
Și când rășai nainte-mi ca marmura de clară,
Când ochiul tău cel mândru străluce în afară,
Întunecând privirea-mi, de nu pot să văd încă
Ce-adânc trecut de gânduri e-n noaptea lui
adâncă, Azi când a mea iubire e-atâta de curată
Ca farmecul de care tu ești împresurată,
Ca setea cea eternă ce-o au dupăolaltă
Lumina de-ntunec și marmura de daltă,
Când dorul meu e-atâta de-adânc și-atât de sfânt
Cum nu mai e nimica în cer și pe pământ,
Cânde o-namorare de tot ce e al tău,
De-un zâmbet, de-un cutremur, de bine și de rău,
Când ești enigma însăși a vieții mele-ntregi...
Azi văd din a ta vorbă că nu mă înțelege!

No me entiendes

En mis ojos ahora más precio nada tiene,
Que el misterio de tu hermosura perenne,
Pues para qué otro milagro sino tuyo
Derrocho mil ideas y después me afluyo
en cuentos y nonadas, palabras sopesando,
Con su mortal sonido ceñirte intentando,
Ferrando en fantasmas el suave sueño,
De su dulce sombra ser yo su único dueño.

.....
Y hoy cuando mi mente por ti embelesada
Te ve de maravillas toda adornada,
Y cuando te asomas en tu blancura rara,
Cuando tus bellos ojos alumbran tu tiara
Cegando mi mirada que ver aún no puedo
De su pasado hondo al menos un recuerdo,
Hoy cuando es tan limpio de pecado mi
amor,
Como la gracia hallada a tu alrededor,
Como la sed eterna que tienen en un soplo,
La luz de las tinieblas, el mármol del
escoplo, Cuando mi añoranza es tan honda
que encierra Todo lo que hay en el cielo y en
la tierra, Cuando de tu entero ser enamorado
estoy, De la sonrisa, del temblor, de tu
eterno hoy, Cuando el mismo enigma de mi
vida eres Ahora sé de tus palabras: no me
entiendes.